

[Wilhelm.]

bakken, de ønsker at blive i Hyldespjældet, de ønsker at blive i Brøndby Strand, og hvor det nu er, hvis de melder sig som interesse-rede købere. Man kan altså lide det byggeri, man kan lide den boligform, man vil gerne blive der. Det er det første, det viser.

Det andet, det viser, er jo, at hvis de melder sig som interesserede købere, så er det, fordi de vil bo billigere, når de sidder i ejerboliger. Det er der kun én forklaring på, og det er, at tilskuddene er større, hvis det var ejerboliger, end de er som almenlyttige, som sociale og alle de dér værdiladede udtryk, man bruger om det, end de er som udlejningsboliger, beregnet for de dårligst stillede her i samfundet. Tilskuddene er større, hvis man konverterer dem til ejerboliger. Det er det, der ligger i fru Kir-Jacobsens påstand, og den er korrekt.

Men det var ikke alle, der ville melde sig som købere. Det sagde fru Kirsten Jacobsen ikke noget om, men det vil jeg godt sige noget om.

De, der sidder med de laveste indtægter, og som dette byggeri egentlig var beregnet for og begrundet med, og som tilskuddene var begrundet med, de melder sig ikke som købere, for de får tilsvarende så meget lavere fordel af den dér asociale skattefradragregel og skattefordel for parcelhusejerne, at de simpelt hen ikke kan sidde der som købere. Og det er lige præcis det almenlyttige nybyggeris dilemma i dag. De, det egentlig var beregnet for, fraflytter, uanset om det bliver gjort til ejerboliger, eller uanset om det fortsætter som lejerboliger med de grasserende huslejeforhøjelser, for de kan ikke betale nogen af delene, og de, det ikke var beregnet for, de, der sidder bedst økonomisk i det, er de eneste, der kan betale de huslejestigninger i dag, men de vil have fordel af, at det i stedet for blev til ejerboliger. Det er især det almenlyttige nybyggeris problem, der ligger her, og det skal man ikke afvise ved at sige, at de ikke kan sælges. De ville blive solgt, hvis de blev udbudt. Vi skal undgå, de bliver solgt, men det er det, der er problemet, og det er det, socialdemokratiet må til at forholde sig til.

Efter det, vi har hørt, og efter de mange måneder, der har været, hvor disse problemer er blevet belyst grundigt, udførligt og klart af boligsekskaberne, mener jeg, man må

konstatere, at der i dag ikke findes nogen som helst garanti, ja, der findes vel ikke engang sandsynlighed for, at man vil sørge for, når man nu presser en snæver lønrammeudvikling ned over befolkningen, at boligudgifterne, at huslejerne også i det almenlyttige byggeri holder sig inden for en tilsvarende stigningsramme. Derfor må jeg konkludere: lejerne i det almenlyttige byggeri må selv sørge for, at huslejerne holdes nede under de 2 pct.s stigning, som man er ved at påtvinge for lønrammerne. Der er ingen andre, der sørger for det; det må lejerne selv sørge for, som de er begyndt på det.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Jeg vil imod sædvane begynde med den sidste ordfører, for selv om jeg synes, at forespørgeren nok var ude med nogle påstande, som ikke kan holde, så synes jeg egentlig, hr. Wilhelm overspillede det totalt. Jeg vil godt sige, at vi nu har spillet ud med vore forslag. Vi forhandler, vi er ikke færdige, og derfor hører man ikke om et resultat, før vi er færdige. Det er boligforligsstof, man forhandler med boligforligspartierne, og det er efter min opfattelse en klar naturlighed, og det er boligforligspartierne, der her skal søge at nå frem til et resultat i fællesskab. Dermed er også givet et svar på spørgsmålet om augustforligsforhandlingerne, eller hvad man kan kalde dem. Det er helt klart, at de problemer, der vedrører boligforliget, kan forhandles færdig, kan besluttes af boligforligspartierne.

Men så kom hr. Wilhelm ind på det hel-dagsmøde. Jeg kan ikke huske, om hr. Wilhelm var til stede, men det må han jo ikke have været, siden hr. Wilhelm mener, at ikke andre end forligspartierne var indbudt; så havde hr. Kaj Hansen i hvert fald sneget sig ind uberettiget. Jeg vil understrege, at alle partier i folketinget var indbudt til møde, men det var ikke alle, der kom.

Den redegørelse, som hr. Wilhelm nævner ikke skulle være udsendt, er sendt direkte fra boligsekskaberne til boligudvalget, men hr. Wilhelm har altså heller ikke læst den, siden hr. Wilhelm mener, den ikke er kommet i hans besiddelse.

Med hensyn til viden om de forslag, som vi fra regeringens side har stillet, så synes jeg at kunne forstå, at hr. Wilhelm havde